

رابطه سبکهای دلبستگی و هوش معنوی دانش آموزان مقطع متوسطه شهر رابردر سال تحصیلی ۹۸-۹۷

منوره شهابی، ابراهیم مهدی پور، ملیحه شهابی
پرسنل شاغل در آموزش و پرورش شهر رابردر کرمان
پرسنل شاغل در اداره ثبت و احوال شهر رابردر کرمان
پرسنل شاغل در آموزش و پرورش شهر رابردر کرمان

چکیده

این پژوهش در میان ۱۰۰ نفر (۵۰ پسر و ۵۰ دختر) از دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر رابردر و به روش پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی انجام شده است. برای گردآوری داده‌ها از دو پرسشنامه «سبکهای دلبستگی (هزن و شیور، ۲۰۰۴)» و «هوش معنوی (آمرام و درایر، ۲۰۰۷)» استفاده شد. در گردآوری داده‌ها، برای تجزیه و تحلیل فرضیات از همبستگی پیرسون و آزمون t استفاده شده است. یافته‌های پژوهش حاکی است، بین سبکهای دلبستگی و هوش معنوی دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر رابردر رابطه معناداری وجود دارد. بین سبکهای دلبستگی و هوش معنوی دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر رابردر رابطه معناداری وجود دارد. بین سبکهای دلبستگی دانش آموزان دختر و پسر مقطع ابتدایی شهر رابردر تفاوت معناداری وجود دارد. بین هوش معنوی دانش آموزان دختر و پسر مقطع ابتدایی شهر رابردر تفاوت معناداری وجود ندارد.

کلیدواژه: هوش معنوی، سبکهای دلبستگی، دانش آموزان

مقدمه:

هر فردی شیوه‌های متفاوتی را برای تنظیم عواطف و برقراری ارتباط با دیگران انتخاب می‌کند. نظریه دلبستگی این تفاوت‌های فردی در کودکان و بزرگسالان تبیین می‌کند و بر این موضوع تأکید دارد که پیوندهای عاطفی که در بدو تولد بین کودک و مادر (مراقب) در قالب مدل‌های ذهنی درون‌سازی می‌شوند به روابط کودک در آینده، تعمیم یافته و الگوی این روابط، یعنی سبکهای دلبستگی در طول زندگی فرد نسبتاً پایدار می‌مانند. از سوی دیگر مفهوم دلبستگی و شکل‌گیری آن در دوران کودکی می‌تواند به روابط میان فردی در دوران بزرگسالی کمک کرده و تأثیرگذار باشد، چرا که سبکهای دلبستگی تعیین کننده قواعد عاطفی و شناختی و راهبردهایی هستند که نظریه دلبستگی یکی از تحولات بسیار مهم در حوزه روانشناسی معاصر است که اهمیت نقش تجارت هیجانی اولیه کودک با مراقب خود را در رشد هیجانی، برجسته می‌سازد. براساس نظریه دلبستگی فعالیت سیستم دلبستگی، محدود به دوران کودکی نبوده و در تمام طول زندگی و پیوندهای عاطفی دیگری چون دوستیها، ازدواج، روابط خویشاوندی و غیره فعال باقی می‌ماند و انسانها در هیچ سنی بطور کامل از احساس اعتماد نسبت به افراد مهم زندگی آزاد نیستند (مظاهری، ۱۳۹۲).

هوش معنوی سازه‌ی هوش و معنویت را در یک سازه ترکیب می‌کند در حالیکه معنویت جستجو برای یافتن عناصر مقدس معنا یابی، هشیاری بالا و تعالی است. هوش معنوی شامل توانایی برای استفاده از چنین موضوعات است که می‌تواند کارکرد و سازگاری فرد را پیش‌بینی کند و منجر به تولیدات و نتایج ارزشمندی گردد.

گین و پورهیت (۲۰۰۶) هوش معنوی را توانایی تجربه شده‌ای می‌دانند که به افراد امکان دستیابی به دانش و فهم بیشتر را می‌دهد و زمینه را برای رسیدن به کمال و ترقی در زندگی فراهم می‌سازد. هوش معنوی با زندگی درونی ذهنی و نفس و ارتباط آن با جهان رابطه دارد و ظرفیت فهم عمیق سؤالات وجودی و بینش نسبت به سطوح چندگانه هوشیاری را شامل می‌شود. هوش معنوی برای حل